

Vstupní slovo: Hospodine, Ty mě neopouštěj, nevzdaluj se ode mne, můj Bože, na pomoc mi pospěš, Panovníku, moje spáso (Ž 38/22-23)

Pozdrav: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista

Píseň: 178 Krásná je modrá obloha

(pokud nemůžete zpívat, doporučuji text písně si aspoň přečíst, je velmi bohatý na útěchu a povzbuzení)

Modlitba

Svatý Bože, děkujeme, že ses ve svém Synu Ježíši přivrátil k nám, nesvatým lidem. Děkujeme, že nemlčíš k našemu volání, že nám dáváš k potěšení a povzbuzení své Slovo i do těchto nelehkých dnů, kdy nás svírá nejistota o naši budoucnost, o budoucnost naší země, i celého světa.

Prosíme Tě za ty, kdo nevědí, že se se svými úzkostmi o svůj život nebo životy svých blízkých mohou na Tebe obrátit. Dej se jim poznat ve své lásce. Ozvi se jim, ozvi se i nám dnes, a působ svým Duchem svatým na tom místě, kde se právě nacházíme. Amen

Čtení: Žalm 40/1-6;17-18

Píseň: 193, verše 1-4; Svěř celý život Pánu

Text: Římanům 14/7-9

Kázání:

„Nikdo z nás nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá. Žijeme li, žijeme Pánu, umíráme li, umíráme Pánu. Vždyť proto Kristus umřel i ožil, aby se stal Pánem živých i mrtvých“.

Bratři a sestry, to je silné tvrzení, které vyžaduje silnou důvěru. - O důvěru tady právě jde. Důvěra je jedním z klíčových slov pro smysl lidského života.

Důvěrou se budují vztahy (důvěra je důležitá pro bezpečné, nenarušené vztahy, stejně jako je důležitá kvalitní malta na zdivu, z něhož se buduje dům). Naopak nedůvěra nebezpečně nabourává, rozleptává, nahlodává vztahy (stejně jako dřevokazná houba, jež zevnitř ohrožuje dům, který jí byl napaden). Proto Pavel zve křesťany k silné důvěře – spolehněte na to, že patříte Pánu za všech okolností, ať žijete nebo umíráte, patříte Pánu. Život s takovou důvěrou je život naplněný a smysluplný, ať se děje cokoli.

Říkáte si možná: je to tak ale doopravdy? Platí to pro každou situaci? - I tehdy, když epidemie devastuje společnost, ekonomiku, ohrožuje zdraví, životy, práci

a zázemí mnoha lidí, když jsou lidé takto „zničeho nic“ postiženi, a je jasné, že mnohé nebude už tak, jak jsme byli zvyklí?

Můžeme se odvážit říci, že i takový život je smysluplný?

Obvykle se totiž plnost a smysl života hodnotí podle toho, zda je člověk úspěšný, má spořádanou rodinu, je zdravý a výkonný... A kdo to takto nemá, toho nahlas nebo potichu litujeme a nebo se i stavíme vůči němu do distance. Ale apoštol Pavel, věrný svědek Kristův, toto naše pojetí života, měřené úspěšností, výkonností, tím, co si sami umíme vydobýt a na čem si zakládáme, staví na hlavu: „Nikdo z nás nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá. Žijeme-li, žijeme Pánu, umíráme-li, umíráme Pánu. Ať žijeme, ať umíráme, patříme Pánu.“ – Když je člověk nemocný, postižený, když nemá rodinu, děti, když zůstane sám, když málo vydělává, znamená to, že jeho život nemá plnou hodnotu, že zůstává beze smyslu, nenaplněný...?

Tomu právě Pavel oponuje a povzbuzuje: tomu nedávejte svou důvěru! Naopak: pravá hodnota, to co dává každému životu smysl, je v tom, že nejsme sami svoji, patříme Pánu, ať se děje s námi či kolem nás cokoli. Kdo žije Pánu, žije i lidem. Kdo žije lidem, žije Pánu. Ať už to ví nebo neví.

Často nevíme, jak lidé kolem nás potkávají Boha ve svém životě, co je nese a dodává jim sílu v těžkých dnech a situacích (často to nevíme o svých blízkých, o svých sousedech a známých, o svých spolupracovnících...)

V nás, kdo se ke Kristu hlásíme, jej mají potkávat. Potkávají...?

Protože všichni patříme Pánu Bohu, u něho má každý svou jedinečnou cenu. Ať žijeme, ať umíráme, patříme Pánu: zdraví nebo nemocní, výkonní nebo nevýkonní, osamělí nebo pospolu...

Kdo chce být za každou cenu sám o sobě výkonný, úspěšný a stále silný, kdo žije jako „sám sobě“, toho zlomí zkušenost ohrožení, selhání a slabost, ztráta jistot, na které byl zvyklý; takovou zkušeností ztrácí smysl života. Kdo si však dovolí být slabý, vědět o své nedostatečnosti, nebude zničen zklamáním a prohrou, protože i v nich se umí podržet Boha. „Nežije sám sobě“. To dává životu smysl. Je ovšem velkou pomocí pro náš život, když víme, to znamená – jednáme tak, že „žijeme-li, žijeme Pánu, umíráme-li umíráme Pánu...“ V tom je naděje, která na nás dýchá z toho biblického textu.

Možná si teď kladete otázku: Jaká je spolehlivost této naděje?

Jestliže je to pravda, jak to v životě pocítím; jestliže je to skutečnost, jak ji prožívám? – Především je potřeba o té naději vědět, připomínat si ji (četbou Bible, ať už doma nebo ve společenství sboru). Opakovat si, že Bůh je mocný a milující, že je při mně, že mám pro něj nedotknutelnou cenu, že jsem tak cenný/ cenná pro Boha, že On se za mě, pro mě cele vydává. – Namítnete možná: co mám ale dělat, když nemám, necítím takovou důvěru v Boha, k Bohu? Co si počnu se svým strachem o život (aby nebyl promarněný, ale naplněný), se strachem ze smrti? - Nemá smysl se k důvěře nutit vůlí nebo rozumem. Důvěra

musí růst. Musí pronikat také nevědomím. Může růst, když zkouším zaobírat se Božími slovy a nechávám je do sebe hlouběji padat. Pak mě postupně proměňují, tvoří ve mně více a víc důvěry a naděje. Naděje, že ať žijeme, ať umíráme, patříme Pánu. Máme před Bohem hodnotu, i když o tom třeba pochybujeme. Máme, protože On o nás stojí.

Bratři a sestry, když tohle víme, tohle zakusíme – „patřím Pánu“, najednou se nám náš život (i smrt) ukáže v novém světle. Nejsme sami, k ničemu, beze smyslu, ponecháni na pospas tomu, co nás straší a děsí. U Boha máme cenu! Když tohle pocítíme, pak budeme umět i jinak zacházet se svými každodenními problémy, vztahy, strachy...

My všichni patříme Kristu. Ne jako věci, ale jako milovaní. Zdraví i nemocní. V krizi i v pandemii, ve společenství i v izolaci. Živí i mrtví. Nepatříme strachu, chaosu a zmaru. Patříme Pánu.

Modlitba: Kriste, náš Pane dej nám všem naději Tvého království, radosti a života s Tebou. Amen

Píseň: 648 Kristus se má sila i spasení

Ohlášení:

1/Vzhledem k prodloužení nouzového stavu a zpřísněným opatřením se nekonají bohoslužby ani žádná sborová setkání až do 20. listopadu.

Konvent, plánovaný na 7.11. do Chrudimi, byl zrušen. Rovněž sborový den, který se měl uskutečnit v neděli 8. listopadu, jímž jsme si chtěli připomenout 130 výročí postavení kostela a 125. výročí evangelického sboru v Chrudimi, je odložen. Nový termín stanovíme nejspíš až po Novém roce.

2/ Kromě domácích pobožností, které na každou neděli připravuje farářka AL a které jsou k dispozici i i s dalšími informacemi na našich webových stránkách, si můžete vyhledat písně, modlitby, úvahy na tomto odkazu:

soundcloud.com/ecirkev

Individuální duchovenská činnost se konat může. To znamená, že pokud byste stáli o rozhovor či návštěvu, můžete přijít na faru nebo farářka může přijít za vámi.

3/ Staršovstvo si dovoluje připomenout vám, že pokud byste chtěli přispět na sborové sbírky, nebo zaplatit salár, můžete tak učinit převodem na bankovní účet sboru 1141278369/0800 nebo přinést osobně do sborové kanceláře.

Staršovstvo bude mít svou pravidelnou schůzi tentokrát on-line, ve čtvrtek 5.11. od 17.00. Máte-li nějaký podnět pro sborový život nebo víte o někom, kdo potřebuje pomoc, dejte to, prosím, vědět farářce nebo některému ze členů staršovstva.

4/ Obdrželi jsme tradiční předvánoční nabídku výrobků z Diakonie Rolnička v Soběslavi (hrnek, kalendář, rolničku, tašku plátěnou, magnetky ve tvaru oslíka, lišky a holčičky, vánoční papír) , nabídku knížečky meditací a modliteb „Zastav

se na chvíli“, kterou vydává nosislavský sbor a z Kalicha nabídku Evangelických kalendářů a příručky Na každý den. Cena je letos stanovena na 145 Kč za jeden výtisk. Pokud si budete chtít něco z toho objednat, dejte vědět farářce, nejlépe 8. listopadu.

Přímluvy:

Milý Bože, Ty nás vidíš, jak máme hlavu, mysl, uši i ústa naplněná informacemi o epidemii covidu, jak nás všechny statistiky a údaje o počtu nakažených, nemocných a umírajících naplňují nejistotou, obavami, smutkem, jak nás všechny ty zprávy sužují. Tak prosíme, vyved' naše mysl i srdce z toho zúžení života, daruj nám v našich myslích a srdcích prostor i pro radost a vděčnost a naději. Prosíme, ať nezapomínáme, že jsou kolem nás i lidé jinak potřební, ať už nemocní nebo osamělí nebo nešťastní kvůli nedobrým vztahům v rodině, dej nám oči, které je vidí a srdce i ruce, které jsou ochotné k pomoci. Prosíme i za události, které se dějí daleko od nás, a přece se nás dotýkají: za oběti teroristického útoku ve Francii, za jejich rodiny, za společnost, vyděšenou krutým násilím, za lidi, aby se se nebáli jít do kostela. Prosíme, žehnej důvěře a vzájemnosti, blokuj nenávist a nepřátelství.

Ve chvíli ticha Ti odevzdáváme, co nás osobně trápí a tíží, na čem nám záleží...

A připojujeme se k modlitbě, kterou máme od Ježíše: Otče náš... Amen

Poslání:

Pro mě, praví Bůh, je každý z vás jedinečný, každý z vás je vzácným (a křehkým)bohatstvím. Ať vše, co vás trýzní a trápí, je smazáno a vaše další kroky ať u mne naleznou novou naději.

Požehnání: Pokoj Boží, převyšující každé pomyslení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Píseň: 579 Ó Králi věků důstojný